

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví
Oddělení IPPC a EIA

KUCBX01GYQQX

Naše č. j.: KUJCK 53675/2025
Sp. Zn.: OZZL 48670/2025/jikor SO
Vyřizuje: Ing. Jitka Kořínková
Telefon: 386720623
E-mail: korinkova@kraj-jihocesky.cz
Datum: 21. 11. 2025

Krajská správa a údržba silnic
Středočeského kraje, příspěvková
organizace
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

K PRODLOUŽENÍ PLATNOSTI STANOVISKA K POSOUZENÍ VLIVŮ PROVEDENÍ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

(vydaného pod č. j.: 13940-8-146208/05/OŽP-Zk dne 15. 5. 2006 (dále jen „stanovisko EIA“))

podle ustanovení § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a podle části páté čl. VIII bodu 3 zákona č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 465/2023 Sb.“).

Identifikační údaje¹:

Název záměru:

Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa

Kapacita (rozsah) záměru:

Záměrem je přeložka silnice II/101, která byla posuzována ve dvou variantách. Komunikace je navržena v kategorii S 11,5/80, o celkové délce 5,5 km (varianta A) a 4,5 km (varianta B). Počátek trasy zájmového úseku (úsek Tursko - Chvatěruby) je pro obě varianty vymezen napojením na silnici II/240 vedoucí od obce Tursko do Kralup nad Vltavou (severně od obce Tursko). Ve variantě A je silnice navržena východně od obce Debrno a ve variantě B je navržena západně od obce Debrno.

Varianta „A“ je od mimoúrovňové křižovatky se silnicí II/240 vedena severovýchodním směrem, v km 11,12 křížuje mostem Turský potok, v km 11,26 je plánovaný nadjezd stávající silnice III/24017. Dále trasa A pokračuje levotočivým obloukem přes silnici III/2409, přes polní pozemky přímo až ke křižování se silnicí III/24018 v km 13,39. Následující trasa vede pravotočivým obloukem v zářezu přes bývalou skládku TKO, pás lesa nad žel. tratí a pokračuje mostem přes Vltavu směrem na žel. zastávku Chvatěruby.

Varianta „B“ je zakreslena ve schváleném územním plánu města Kralupy a je vedena přímým směrem k obci Debrno podél stávající silnice II/240 ve vzdálenosti cca 50-80 m. U obce Debrno křížuje hluboké údolí Turského potoka mostem v km 12,0 – 12,5, a pokračuje pravotočivým obloukem přes polní pozemky ke křižovatce silnic III/24018 a III/24017. V tomto místě je plánovaná mimoúrovňová křižovatka v km cca 13,2. Trasa varianty „B“ dále pokračuje přímým směrem přes polní pozemky, v km cca 14,0 míjí vpravo v zářezu bývalou skládku TKO a pokračuje zářezem v lesním pásu na levém břehu Vltavy, již překonává přímým mostem. Posuzovaný úsek obou variant nově končí sjezdy v prostoru Kovošrotu, které se napojují na stávající silnici III/00811.

¹ Identifikační údaje v rozsahu částí „Název záměru“ jsou doslovně převzaty ze stanoviska EIA a „Kapacita (rozsah) záměru“ z dokumentace EIA a nemohou reflektovat aktuální znalosti o záměru, neboť předmětem tohoto dokumentu není aktualizace stanoviska EIA, nýbrž pouze prodloužení jeho platnosti.

Umístění záměru:

kraj: Středočeský
obec: Tursko, Dolany, Kralupy nad Vltavou, Chvatěruby
k. ú.: Tursko, Dolany, Debrno, Minice u Kralup, Kralupy nad Vltavou, Chvatěruby

Obchodní firma oznamovatele:

Středočeský kraj
Zborovská 11, 150 21 Praha 5 - Smíchov
IČO 708 91 095

Záměr „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ (dále také „záměr“), naplnil dikci bodu 9.1 (Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic všech tříd a místních komunikací I. a II. třídy (záměry neuvedené v kategorii I) kategorie II přílohy č. 1 k zákonu (ve znění účinném ke dni vydání stanoviska EIA). Stanovisko EIA bylo vydáno Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství dne 15. 05. 2006 pod č. j.: 13940-8-146208/05/OŽP-Zk s platností na 2 roky, tedy do 15. 05. 2008. Tato lhůta byla v souladu s § 10 zákona, ve znění účinném ke dni vydání stanoviska EIA přerušena, neboť bylo zahájeno navazující řízení podle zvláštních právních předpisů. Podle čl. II bodu 8 zákona č. 326/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, byla platnost stanoviska EIA stanovena do 31. 12. 2018. Na základě žádosti oznamovatele doručené dne 12. 12. 2018 byla platnost stanoviska EIA podle § 9a odst. 3 zákona (ve znění účinném ke dni vydání prvního prodloužení) Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství prodloužena o 5 let ode dne podání řádné žádosti, tedy do 12. 12. 2023, a to dokumentem č. j.: 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019. Žádost oznamovatele o opakované prodloužení platnosti stanoviska EIA byla ještě v době platnosti vydaného stanoviska EIA dne 7. 12. 2023 doručena na Krajský úřad Středočeského kraje. Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 4. 4. 2024 pod č. j.: MZP/2024/210/1261 usnesení, kterým pověřuje k provádění úkonů podle zákona EIA pro záměr „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ Krajský úřad Jihočeského kraje. Dne 15. 4. 2025 předal Krajský úřad Středočeského kraje Krajskému úřadu Jihočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) žádost zástupce oznamovatele o opětovné prodloužení platnosti stanoviska EIA ze dne 7. 12. 2023. Součástí žádosti o opětovné prosloužení platnosti stanoviska EIA byl dokument s názvem „OBCHVAT KRALUP NAD VLTAVOU VČETNĚ MOSTU, JAKO SOUČÁST AGLOMERAČNÍHO OKRUHU – I. ETAPA – Podklad k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA podle §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění“ (PRAGOPROJEKT, a.s., prosinec 2023). Na základě výzvy k odstranění vad žádosti č. j.: KUJCK 86415/2025 ze dne 22. 7. 2025 (nahradila původní výzvu k odstranění vad žádosti č. j.: KUJCK 60759/2025 ze dne 15. 5. 2025), obdržel krajský úřad dne 7. 10. 2025 doplňující podklad k této žádosti, součástí doplnění žádosti byl dokument s názvem „OBCHVAT KRALUP NAD VLTAVOU VČETNĚ MOSTU, JAKO SOUČÁST AGLOMERAČNÍHO OKRUHU – I. ETAPA - Podklad k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA podle §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění“ (PRAGOPROJEKT, a.s., září 2025).

Krajský úřad jako příslušný úřad podle § 22 zákona na základě § 9a odst. 4 zákona a na základě části páté čl. VIII bodu 3 zákona č. 465/2023 Sb.

vydává

Z Á V A Z N Ě S T A N O V I S K O

kterým se na základě předložené aktualizované žádosti pro **záměr**

„Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“

prodlužuje platnost stanoviska EIA vydaného pod č. j.: 13940-8-146208/05/OŽP-Zk dne 15. 5. 2006 o 5 let, tedy do 12. 12. 2028.

Odůvodnění:

Součástí žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA je dokument s názvem „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa - Podklad k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA“ (PRAGOPROJEKT, a.s., prosinec 2023, aktualizace září 2025) zpracovaný Ing. Jitkou Krejčovou, „Vlivy záměru na klimatický systém a odolnost a zranitelnost projektu vůči klimatickým změnám“ (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s. r. o., listopad 2023) a „Studie vlivů na krajinný ráz dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, pro potřeby prodloužení platnosti stanoviska EIA podle §9a odst. 4 zákona 100/2001 Sb.“ (Ing. arch. Jiří KUPKA, listopad 2023) (dále jen „podklady pro prodloužení platnosti stanoviska“). Podklady pro prodloužení platnosti stanoviska obsahují popis záměru, popis aktuálního stavu jednotlivých složek životního prostředí v dotčeném území a souhrn změn oproti stavu posouzenému v rámci procesu posouzení vlivů na životní prostředí (dále jen „proces EIA“) a jejich vyhodnocení z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. Dále podklady pro prodloužení platnosti stanoviska obsahují popis změn poznatků a metod posuzování oproti procesu EIA.

Krajský úřad se v rámci prodloužení platnosti stanoviska zabývá změnami podmínek v dotčeném území a změnami poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Konkrétní změny záměru budou ověřeny v rámci navazujících řízení vedených k záměru (tzv. institut „coherence stamp“) postupem podle § 9a odst. 7 zákona.

Popis změn v dotčeném území:

Níže jsou uvedeny identifikované změny v dotčeném území oproti záměru, který byl předmětem procesu EIA, a to dle podkladů pro prodloužení platnosti stanoviska.

Obyvatelstvo

Z hlediska obyvatelstva lze shrnout, že územně-správní uspořádání dotčeného území se nemění. Beze změn je i počet potenciálně dotčených obcí. Nejvíce se hodnocenému záměru přibližují okrajové části zástavby sídel Kralupy nad Vltavou, Chvatěruby a Dolany nad Vltavou (část Debrno). Souvislá zástavba se však nachází podél stávajících tras komunikací II/240 a II/101. V souladu s regionálním trendem dochází na území dotčených obcí k neustálému nárůstu počtu trvale žijících obyvatel. Mezi lety 2006 a 2024 došlo v Kralupech nad Vltavou k nárůstu obyvatel o 12 %, v Chotěrubech o 31 % a v Dolanech nad Vltavou o 31 %. Vzhledem k absenci podkladových katastrálních map v Dokumentaci EIA z roku 2005 nelze přesně identifikovat, zda se nejbližší zástavba rodinných či bytových domů k roku 2023 výrazně rozrostla. I za tohoto předpokladu však z hlediska umístění nejbližší obytné zástavby v okolí záměru nedošlo k takovým změnám, které by měly za následek překročení hlukových limitů u nejbližší obytné zástavby. Podrobné posouzení zdravotních rizik (hluků a znečištění ovzduší), resp. vlivů záměru na veřejné zdraví je provedeno v samostatné studii Vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví (Mgr. Polák, 03/2025). Z výsledků této studie je zřejmé, že záměr nezpůsobí významný nárůst zdravotního rizika ve smyslu ohrožení zdraví, nárůst míry zdravotního rizika se znatelně neprojeví.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Ovzduší a klima

Klima

Byla zpracována Studie vlivů záměru na klimatický systém a odolnost a zranitelnost projektu vůči klimatickým změnám (ATEM, 3/2025). Tato studie nebyla v dokumentaci EIA v roce 2005 zpracována, neboť nebyla tehdy platnou legislativou vyžadována. Její závěry lze však považovat za platné i pro stávající stav stejně jako pro rok 2005, neboť za období od roku 2005 nedošlo k takovým změnám klimatu, které

by vnášely rozdílnost vlivů hodnoceného záměru. Údaje o stávajícím stavu klimatu vycházejí z klimatické regionalizace, zpracované na základě mnohaletých časových řad. Předmětem této studie bylo vyhodnocení vlivů záměru na klimatický systém Země a rovněž zhodnocení rizik, spojených s klimatickými změnami, z hlediska jejich vlivu na uvedený záměr. Ve studii je nejprve vyhodnocen vztah záměru k cílům a opatřením, obsaženým v národních strategických dokumentech, reagujících na změnu klimatu. Tyto dokumenty lze rozdělit do dvou oblastí. Strategie ochrany klimatu (mitigační strategie) si kladou za cíl zmírnění příčin zesilování přirozeného skleníkového efektu atmosféry, a to především snižováním emisí skleníkových plynů. Současně je však nutno se nadcházejícím dopadům změny klimatu postupně přizpůsobovat, k tomuto účelu směřují strategie adaptační. Vztah hodnoceného záměru k redukčním cílům a opatřením mitigačních strategií je celkově hodnocen jako neutrální až mírně negativní, což je dáno zejména produkcí emisí skleníkových plynů. Ve vztahu k adaptačním opatřením má projekt vztah zejména neutrální, v jednom případě mírně pozitivní (zohlednění rizika povodní při plánování staveb). Pro posouzení vlivů záměru na klimatický systém byl zpracován výpočet emisí skleníkových plynů z automobilové dopravy na okolní komunikační síti s tím, že nárůst emisí pro celou přeložku silnic II/101 a II/240 dosahuje cca 3,7 kt/rok a je tedy výrazně pod mezní hodnotou 20 kt/rok, stanovenou Technickými pokyny k prověřování infrastruktury z hlediska klimatického dopadu v období 2021–2027. Jedná se o nárůst, který odpovídá délce a kapacitě záměru a lze jej označit za mírný a akceptovatelný. Potenciální negativní lokální vlivy na klima v řešeném území byly posouzeny jako mírné (nízké až střední riziko). Nová komunikace bude představovat určitý zásah do území s řadou lokálních vlivů, které se však projeví pouze v bezprostřední blízkosti komunikace. Jedná se zejména o vlivy nárůstu zpevněných ploch na lokální zvýšení teplotních extrémů. Ve vzdálenosti řádově jednotek až nižších desítek metrů však již bude toto ovlivnění nerozpoznatelné. Dále byla posuzována zranitelnost a odolnost projektu vůči zjištěným rizikům, spojeným se změnou klimatu. Z analýzy zranitelnosti vyplynulo, že pro povodně a přívalové povodně, extrémně vysoké teploty a dlouhodobé sucho byla identifikována střední míra zranitelnosti, protože byl projekt prověřen i z hlediska pravděpodobnosti výskytu daných klimatických nebezpečí a jejich potenciálního dopadu. Z analýzy dopadu pak vyplynulo, že rizika pro záměr, spojená se změnou klimatu, nejsou příliš významná a buď budou účinně eliminována již vlastním řešením projektu, nebo je lze vstřebat běžnou činností. Na základě provedeného hodnocení nejsou navrhována adaptační opatření nad rámec projektu, respektive nad rámec běžné činnosti či dílčích opatření zajišťujících kontinuitu činnosti. V souhrnu je tak možno hodnotit vlivy záměru na klima jako mírné a akceptovatelné.

Ovzduší

Imisní charakteristika. Současnou kvalitu ovzduší je možné vyhodnotit na základě pětiletých průměrů koncentrací znečišťujících látek publikovaných Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ) pro potřeby zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Tato data jsou uváděna pro čtverce 1×1 km. Výpočtová oblast zasahuje (alespoň částečně) do 42 čtverců. Následující přehled přibližuje průměrné hodnoty imisní zátěže v hodnocené lokalitě a jejich porovnání s hodnotami imisních limitů.

Koncentrace znečišťujících látek za sledované období

Znečišťující látka	Veličina	Jednotka	2007–2011	2018–2022	2019–2023	Imisní limit
Oxid dusičitý	roční průměr	$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	11,5 – 17,6	10,1 – 16,2	9,0 – 16,5	40
Částice PM ₁₀	roční průměr	$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	-	19,1 – 22,2	17,3 – 20,9	40
Částice PM ₁₀	36. nejvyšší 24hodinový průměr	$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	26,7 – 31,8	35,0 – 39,0	30 – 36	50
Částice PM _{2,5}	roční průměr	$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	16,3 – 18,5	14,0 – 16,0	12,0 – 14,9	20
Benzen	roční průměr	$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	1,0 – 1,3	0,8 – 1,0	0,8 – 1,1	5
Benzo[a]pyren	roční průměr	$\text{ng}\cdot\text{m}^{-3}$	0,71 – 1,87	0,7 – 1,0	0,5 – 0,9	1

Z porovnání průměrných hodnot koncentrací znečišťujících látek poskytovaných ČHMÚ za období 2007-2011 a 2019-2023 vyplývá, že u oxidu dusičitého, $PM_{2,5}$, benzenu a benzo[a]pyrenu se imisní situace v zájmovém území zlepšila. U koncentrací částic PM_{10} (36. nejvyšší 24hodinový průměr) došlo v průběhu let ke zvýšení naměřených koncentrací, limity však nejsou překračovány. Pro období 2019–2023 platí, že v okolí záměru jsou podle ČHMÚ splněny všechny imisní limity, ze kterých se vychází při hodnocení kvality ovzduší. Nejvyšší podíl byl zaznamenán u průměrných ročních koncentrací benzo[a]pyrenu (do 90 % limitu) a suspendovaných částic $PM_{2,5}$ (do 74,5 % limitu), hodnoty denních koncentrací suspendovaných částic PM_{10} dosahují nejvýše 72 % limitu. Pro obě období tedy platí, že v dotčeném území nedochází k překračování imisních limitů znečišťujících látek vyhlášených pro ochranu zdraví.

Pro výhledový rok 2030 byla zpracována rozptylová studie (ATEM, 2025). Akustické příspěvky byly vyhodnoceny z hlediska dopravního zatížení na navrhované komunikaci pro nejméně příznivý horizont, tj. výhledový horizont pro rok 2030 bez zprovoznění Pražského okruhu (dále PO). Dále bylo provedeno posouzení pro rok 2030 se zprovozněným PO. Podkladem pro zpracování rozptylové studie je Dopravní studie (AFRY CZ s.r.o., 11/2024).

Vlivem záměru byl obecně vypočten nárůst koncentrací podél trasy navrhované komunikace, převážně mimo obytnou zástavbu, případně s výskytem spíše jednotlivých obytných objektů. Naopak pokles imisní zátěže byl vypočten zejména v souvislé zástavbě Kralup nad Vltavou.

Vlivem záměru v roce 2030 bez PO byl pro jednotlivé imisní charakteristiky vypočten nejvyšší nárůst koncentrací na úrovni:

- IHr oxid dusičitý: $1,6 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHk oxid dusičitý: $11 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr benzen: $0,035 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr částice PM_{10} : $2,9 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHd částice PM_{10} : $11 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr částice $PM_{2,5}$: $0,8 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr benzo[a]pyren: $0,075 \text{ng.m}^{-3}$

Vlivem záměru v roce 2030 s PO byl pro jednotlivé imisní charakteristiky vypočten nejvyšší nárůst koncentrací na úrovni:

- IHr oxid dusičitý: $1,0 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHk oxid dusičitý: $7 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr benzen: $0,027 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr částice PM_{10} : $2,5 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHd částice PM_{10} : $8 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr částice $PM_{2,5}$: $0,7 \mu\text{g.m}^{-3}$
- IHr benzo[a]pyren: $0,050 \text{ng.m}^{-3}$

Vlivem hodnoceného záměru nedojde k překročení žádného ze sledovaných imisních limitů. Kompenzační opatření pro hodnocený záměr nejsou vyžadována.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Hluk

V blízkém okolí záměru nepříbily žádné významné zdroje hluku typu hlučné výrobní provozy nebo nové komunikace. I v roce 2025 platí, že stávající akustickou situaci v zájmovém území významně ovlivňuje automobilový provoz na stávající silniční síti. Změny akustické situace zájmového území generované automobilovým provozem jsou přímo úměrné nárůstu/úbytku dopravy na stávajících komunikacích. Po zprovoznění posuzované komunikace lze očekávat změny hlukové zátěže u zástavby podél stávajících komunikací, kde dojde ke změně dopravního zatížení. Nárůst hlukové zátěže lze zaznamenat u zástavby podél navrhované komunikace. Naopak pokles je patrný v Kralupech nad Vltavou podél stávajících ulic

Hybešova, Minická, Mostní a dalších komunikací, kde dopravní model indikuje pro stav po zprovoznění záměru pokles dopravního zatížení o několik tisíc vozidel/den.

Aktuální hluková studie (ATEM, 2025) byla zpracována pro výhledový rok 2030 a vychází z dopravní studie (AFRY CZ, 11/2024) zpracované na základě CSD2020. V území byly v hlukové studii (ATEM 2025) posouzeny změny ekvivalentních hladin akustického tlaku $A_{L_{Aeq,T}}$ ze silniční dopravy (stav po výstavbě – stav bez výstavby) podél hodnocené trasy a v širším území záměru, kde dochází k výrazným změnám dopravního zatížení. Z hodnocení vyplývá, že po realizaci záměru bude v blízkosti navrhované trasy hygienický limit v území splněn, a to v obou posuzovaných provozních stavech (rok 2030 bez PO i s PO). Podél stávajících komunikací převládá po zprovoznění záměru pokles hlukové zátěže a hygienické limity budou v území zajištěny, v noční dobu dojde k poklesu z nadlimitní hlukové zátěže na podlimitní. Lokálně dojde u stávajících komunikací k navýšení hlukové zátěže, hygienické limity však nebudou překročeny. Na základě provedeného hodnocení lze konstatovat, že záměr je z hlediska hlukového zatížení území akceptovatelný. Vlivy výstavby budou dočasné, lokální, při respektování navržených opatření bez významného negativního vlivu.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Intenzity dopravy

Podkladem pro dokumentaci EIA (2005) byl dopravně-inženýrský průzkum (CityPlan spol. s r.o., 10/2004) zpracovaný pro výhledové roky 2010, 2020 a 2030 na základě výsledků sčítání CSD 2000. Aktuální dopravní studie (AFRY CZ, 11/2024) je zpracována pro výhledový rok 2030 na základě výsledků sčítání CSD2020.

Porovnání dopravní zátěže bylo provedeno:

- pro stav BEZ ZÁMĚRU na ovlivněné silniční síti; porovnáním aktuálního stavu 2025 [11] se stavem EIA 2004 (DIP CityPlan 2004).
- stav BEZ ZÁMĚRU na ovlivněné silniční síti v roce 2030; porovnáním aktuální dopravní prognózy (AFRY, 2024) a dopravní prognózy pro EIA (CityPlan, 2004).
- pro stav SE ZÁMĚREM, tj. s obchvatem Kralup a okolních komunikací v roce 2030; porovnáním aktuální dopravní prognózy (AFRY, 2024) a dopravní prognózy pro EIA (CityPlan, 2007).

POROVNÁNÍ STÁVAJÍCÍCH DOPRAVNÍCH INTENZIT

Porovnání intenzit na silniční síti ovlivněné záměrem bez realizace záměru bylo provedeno pro současný stav, tj. dopravní zatížení v roce 2025 a dopravní zatížení v roce 2004, zatížení odpovídající době zpracování dokumentace EIA.

Údaje o současném dopravním zatížení (2025) byly převzaty z dopravní studie (AFRY CZ, 11/2024). Dopravní zatížení k roku 2004 bylo převzato z DIP (CityPlan spol. s r.o., 10/2004) pro EIA. Oproti stavu EIA byl na sledovaných úsecích indikován pokles i nárůst intenzit dopravy. Nárůst dopravy byl indikován v ul. Mostní, a to o 12 %.

Porovnání dopravních intenzit na stávajících komunikacích bez záměru (2004-2025)

komunikace	úsek	DIP EIA (2004)	DIP AFRY (2024)	Rozdíl (2025)	Rozdíl [%]
II/101	Kralupy nad Vltavou, ul. Mostní	20780	23170	+2390	+12
II/240	Kralupy nad Vltavou, ul. Pražská (Minice-III/24016)	5380	5440	+60	+1
	Debrno – Tursko	5290	5320	+30	+1
	Tursko – Velké Přílepy	7380	5810	-1570	-21

POROVNÁNÍ VÝHLEDOVÝCH DOPRAVNÍCH INTENZIT (2030)

Porovnání změn stavu bez záměru bylo provedeno pro dopravně inženýrské podklady, ze kterých vycházela dokumentace EIA a dopravní prognózy zpracované v roce 2024.

A) STAV BEZ ZÁMĚRU

Porovnání dopravního zatížení mezi prognózou z roku 2004 zpracovanou pro dokumentaci EIA a prognózou zpracovanou v roce 2024 je provedeno porovnáním intenzit dopravy vypočtených shodně v obou případech pro rok 2030, a to pro stav bez realizace obchvatu Kralup. Kladné hodnoty značí nárůst intenzit dopravy v aktuální prognóze oproti prognóze původní, záporné pak jejich pokles. Oproti původnímu předpokladu v EIA je na sledovaných komunikacích indikován v roce 2030 nárůst i pokles dopravy. Nárůst dopravy byl indikován v ul. Mostní, a to o 4 %.

Porovnání výhledových dopravních intenzit - stav bez záměru (2030)

komunikace	úsek	DIP EIA (2030)	DIP AFRY (2024)	Rozdíl (2030)
II/101	Kralupy nad Vltavou, ul. Mostní	22600	23520	+920
II/240	Kralupy nad Vltavou, ul. Pražská (Minice-III/24016)	5850	4780	-1070
	Debrno – Tursko	5790	4660	-1130
	Tursko – Velké Přílepy	8740	5480	-3260

B) STAV SE ZÁMĚREM

Porovnání dopravního zatížení mezi prognózou z roku 2004 zpracovanou pro dokumentaci EIA a aktuální prognózou zpracovanou v roce 2024 je provedeno porovnáním intenzit dopravy vypočtených shodně v obou případech pro rok 2030, a to pro stav s realizací obchvatu Kralup. Kladné hodnoty značí nárůst intenzit dopravy v aktuální prognóze oproti prognóze původní, záporné pak jejich pokles.

Porovnání výhledových dopravních intenzit - stav se záměrem (2030)*

komunikace	úsek	DIP EIA (2030)	DIP AFRY (2024)	Rozdíl
II/101	Kralupy nad Vltavou, ul. Mostní	14420	16470	+2050
II/240	Kralupy nad Vltavou, ul. Pražská (Minice-III/24016)	5970	5290	-680
	Debrno – Tursko	100	1190	+1090
	Tursko – Velké Přílepy	-	-	-
Obchvat Kralup nad Vltavou (záměr)	Chvatěruby – levobřežní přivaděč (most přes Vltavu)	13360	16320	+2960
	Levobřežní přivaděč – MÚK Debrno	11690	15290	+3600
	Levobřežní přivaděč	1680	2730	+1050

**Porovnání je provedeno pro stav s Pražským okruhem, v DIP pro EIA nebyl stav bez PO v roce 2030 modelován. Aktuální hluková a rozptylová studie jsou zpracovány pro stav s/bez PO, tedy na straně bezpečnosti.*

Z výše uvedeného vyplývá, že v aktivní variantě (rok 2030) je na většině sledovaných stávajících komunikacích dle aktuálních DIP (AFRY 2024) očekávána vyšší dopravní zátěž oproti předpokladu dokumentace EIA. To se týká také dopravních intenzit na samotném záměru. Z hlediska stavu a ovlivnění intenzit dopravy, se ale nejedná o významné změny oproti stavu v době zpracování dokumentace EIA. Tyto změny jsou zohledněny v rozptylové a hlukové studii pro výsledné technické řešení záměru dle DSP, které prokázaly plnění hygienických limitů. Důležitá je skutečnost, že k nárůstu dopravních intenzit na stávajících komunikacích by došlo i v případě nerealizace záměru. Důvodem realizace stavby jsou ale

právě vysoké dopravní intenzity na stávajících komunikacích, které svými technickými a bezpečnostními parametry takovým intenzitám neodpovídají. Na většině stávajících komunikacích dojde po realizaci záměru k poklesu dopravy.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Povrchové a podzemní vody

Hydrologické charakteristiky zájmové území se nezměnily. Zájmové území prochází povodím Labe, dílčí povodí Dolní Vltava (1-12-02-021), která je páteční vodotečí celého území. Jedinou místní vodotečí protínající dotčené území je Turský potok, který je pravostranným přítokem Zákolanského potoka (č.h.p.1-12-02-040).

Záměr přechází přes záplavová území Turského potoka a řeky Vltavy. Záplavové území Turského potoka bylo stanoveno v roce 2019. V navazující projektové přípravě je respektováno záplavové území Turského potoka. Komunikace přechází údolí Turského potoka mostním objektem v km 2,042 - 2,334. Most přes Turský potok je navržen jako pětipólový s těmito parametry: délka přemostění (světlost): 278,00 m, celková šířka mostu: 15,35 m, výška mostu: 39,45 m a není v kolizi s vyhlášeným záplavovým územím.

V době zpracování dokumentace EIA nebylo v zájmovém území vyhlášeno žádné ochranné pásmo vodního zdroje a území zároveň nespadlo do chráněné oblasti přirozené akumulace vod. Od doby zpracování dokumentace EIA nedošlo v dotčeném území k vymezení nových vodních zdrojů ani oblastí přirozené akumulace vod, které by mohly být výstavbou záměru nebo jeho provozem ohroženy.

Vzhledem k tomu, že byla dokumentace EIA zpracována v roce 2005 nebyly vodní útvary v dokumentaci EIA pojednány. Vodním útvarem je vymezené významné soustředění povrchových nebo podzemních vod v určitém prostředí charakterizované společnou formou jejich výskytu nebo společnými vlastnostmi vod a znaky hydrologického režimu. Vodní útvary se člení na útvary povrchových vod a útvary podzemních vod. V dokumentaci EIA nebyly vodní útvary pojednány. Vymezení útvarů je platné v rámci 6letého plánovacího cyklu (2010–2015, 2016–2021, 2022–2027). Před každým plánovacím cyklem může být vymezení revidováno.

Útvary povrchových vod.

Zájmové území náleží k vodnímu útvaru povrchových vod DVL_0820 Vltava od toku Berounka po ústí do Labe, jehož ekologický stav/potenciál je hodnocen jako střední potenciál a chemický stav je hodnocen jako nedosažení dobrého stavu a DVL_770 Zákolanský potok od pramene po ústí do toku Vltava, jehož ekologický stav/potenciál je hodnocen jako poškozený a chemický jako nedosažení dobrého stavu.

Útvary podzemních vod

Útvary podzemních vod byly vymezeny až vyhláškou č. 5/2011 Sb., o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod. Záměr je situován uvnitř útvaru podzemních vod základní vrstvy Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy (ID 62500), jehož chemický i kvantitativní stav je hodnocen jako dobrý. Dále záměr v úseku od Vltavy po konec trasy prochází svrchní vrstvou útvaru podzemních vod Kvartér Labe po Vltavu (ID 11720), jehož kvantitativní stav je hodnocen jako dobrý a chemický stav je nevyhovující.

Aktuální technické řešení záměru zahrnuje v souladu s podmínkami závazného stanoviska EIA bezpečnostní prvky v podobě retenčních a dešťových usazovacích nádrží. Pro případ havárie vozidla převážejícího nebezpečné látky budou na dešťových kanalizacích za dešťovými usazovacími nádržemi do šachet osazeny uzávěry. Vzhledem ke koncepci odvodnění záměru dle aktuálního technického řešení lze předpokládat, že realizace ani provoz záměru nezpůsobí zhoršení stavu útvaru povrchových vod ani stavu útvaru podzemních vod a zároveň nebude v budoucnosti překážkou v zachování či zlepšení jejich současného stavu.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Půda

Z hlediska půd lze dle obdrženého podkladu konstatovat, že oproti dokumentaci EIA nedošlo v zájmovém území k zásadní změně v zastoupení ploch zemědělského půdního fondu ani pozemků určených k plnění funkce lesa. Pedologické charakteristiky zájmového území se proti roku zpracování dokumentace EIA nezměnily. V území nedošlo ke změnám ve využití území z pohledu erozního ohrožení.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Horninové prostředí a přírodní zdroje

V širším území se nenacházejí ložiska nerostných surovin, nejsou zde evidovány dobývací prostory (DP) ani chráněná ložisková území (CHLÚ). Poddolovaná území do zájmového území nezasahují. Z hlediska horninového prostředí a přírodních zdrojů lze dle obdrženého podkladu konstatovat, že oproti dokumentaci EIA nedošlo k žádným změnám.

Fauna, flóra a ekosystémy

V rámci navazující přípravy záměru byla oznamovatelem rozpracována varianta B v souladu se stanoviskem EIA. K výslednému technickému řešení záměru bylo vydáno územní rozhodnutí ze dne 12. 7. 2011, které nabylo právní moci dne 12. 1. 2012. K hlavní trase vydal MěÚ Roudnice nepravomocné stavební povolení č.j. MURCE/28295/2023 ze dne 3. 5. 2023. Naprostá většina plánovaného obchvatu je vedena v rámci intenzivně obhospodařovaných polí, která hostí omezenou garnituru druhů schopných osidlovat tento typ krajiny. V červenci 2017 byl zpracován biologický průzkum (Háková, Losík, 2017), kterým byly aktualizovány výsledky terénního průzkumu (2004) pro potřeby dokumentace EIA. V tomto biologickém průzkumu byl v trase B doložen výskyt dalších zvláště chráněných druhů živočichů podle vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Z tohoto důvodu je nutné podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, aby pro navazující rozhodnutí investor zajistil povolení výjimky k zásahu do biotopu těchto druhů. Porovnání stavu území dotčeného realizací záměru se stavem v roce 2005, kdy proběhl biologický průzkum pro potřeby vypracování dokumentace EIA, je provedeno ve Zprávě z terénní pochůzky (Háková, 08/2025). Pokladem pro vyhotovení zprávy byla terénní šetření, která v území proběhla na podzim 2024 a během vegetačního období v roce 2025. Důraz byl kladem na porovnání stavu „biologických lokalit“. V rámci území jsou vymezeny dvě biologické lokality 1B - Údolí Turského potoka západně od obce Debrno (km 2,0 – 2,5) a 2B – Údolí Vltavy (km 4,0 – 4,8). Stav biologické lokality 1B je srovnatelný s rokem 2005. Stav biologické lokality 2B je z větší části srovnatelný s rokem 2005, potažmo s rokem 2017. Oproti stavu v roce 2005 i 2017 došlo k lokálnímu zásahu do lesního porostu v souběhu s vedením VN na svahu nad levým břehem řeky Vltavy. Dále byly polní kultury v úseku km 4,3 – 4,8 ponechány ladem. V rámci lesních porostů je vymezen lokální biokoridor s vloženým biocentrem, je zde plánován ekodukt pro zajištění migrační prostupnosti území po realizaci obchvatu. K odstranění lesního porostu došlo na okraji dřevinných porostů v omezeném rozsahu, k významnému ovlivnění celistvosti tedy nedošlo. Ekostabilizační funkce biokoridoru je zachována. Z hlediska biologické rozmanitosti nedošlo v zájmovém území k významným změnám. Rozdíly ve stavu prostředí fauny, flóry a ekosystémů nejsou pro hodnocení vlivů záměru podstatné.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Zvláště chráněná území, významné krajinné prvky, územní systém ekologické stability

V dotčeném území se, stejně jako v době zpracování dokumentace EIA, nenachází žádná zvláště chráněná území.

Záměr je v kontaktu s významnými krajinnými prvky (řeka Vltava s doprovodnými porosty, lesní celek na levém břehu Vltavy a údolí Turského potoka). Z hlediska významných krajinných prvků nedošlo oproti dokumentaci EIA k žádným změnám.

V zájmovém území došlo od roku 2006 ke změnám v územním systému ekologické stability (ÚSES), a to ve vymezení prvků nadregionálního významu a v návaznosti na tyto změny došlo také ke změnám lokálních prvků ÚSES. Záměr kříží prvky ÚSES v km 2,0 – 2,4 (údolí Turského potoka) a v km 4,0 – 4,5 (údolí Vltavy). V km 2,0 – 2,4 (údolí Turského potoka) byl přetrasován Nadregionální biokoridor K57 z oblasti zalesněných svahů nad levým břehem Vltavy do údolí Turského potoka kde, již byl/je vymezen lokální biokoridor LBK Údolí Turského potoka s vloženým biocentrem LBC1 Úvalka. Dle aktuálního technického řešení záměru bude údolí Turského potoka přemostěno. Navržený 5-polový most o délce 315 m zajišťuje zachování funkcí těchto prvků ÚSES. V km 4,0 – 4,5 (údolí Vltavy) byl Nadregionální biokoridor K58 oproti stavu v dokumentaci EIA rozšířen do prostoru přilehlého levého břehu Vltavy. V místě nového rozšíření biokoridoru je navržen levobřežní přivaděč, který je veden po sedmipolovém mostě o délce 311 m. Toto řešení vytvoří podmínky k zachování ekostabilizační funkce NK58. Nadregionální biokoridor NK58 je dále křížen čtyřpolovým mostem přes Vltavu o délce 403 m. Na zalesněném levém svahu údolí Vltavy je nově vymezen lokální biokoridor LBK LC 303 – LC 304, který nahrazuje nadregionální biokoridor K57 (přetrasovaný do oblasti Turského potoka). V místě křížení s nově vymezeným lokálním biokoridorem LBK LC 303 – LC 304 je navržen ekodukt, který vytvoří podmínky k zachování ekostabilizační funkce LBK. Zachování ekostabilizační funkce stávajících prvků ÚSES i nově vymezených od roku 2006 je plně řešitelné v rámci navazující projektové přípravy záměru např. návrhem mostních objektů. Aktuálního technického řešení záměru plně reflektuje změny v ÚSES a významně neovlivňuje jeho funkčnost.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Soustava Natura 2000

V dotčeném území nebyla oproti dokumentaci EIA vyhlášena žádná evropsky významná lokalita nebo ptačí oblast náležící do soustavy Natura 2000. Významný vliv záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí vyloučil Krajský úřad Středočeského kraje ve svém koordinovaném závazném stanovisku č.j. 041408/2018/KUSK ze dne 24.4.2018.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že se nejedná o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Krajinný ráz

V dokumentaci EIA byly vlivy na krajinu vyhodnoceny v samostatné příloze Hodnocení krajinného rázu (Ing. Dobrkovská, MSc., 10/2004). V dokumentaci EIA je zhodnoceno, že dominantním krajinným prvkem je řeka Vltava se svým korytem téměř kaňonovitěho typu. Celý úsek od Štěchovic až po soutok s Labem v Mělníku je charakteristický nadprůměrným až významným narušením přírodního charakteru. Nížinná část okresu Mělník je od pravěku odlesněná a v různé míře zastěpněná. Významné jsou v oblasti skalní stepi v kaňonu Vltavy u Kralup. Řešené území má ráz dávné kulturní krajiny, v níž se cenné přírodní objekty zachovaly jen ostrůvkovitě. Některé z nich mají však vysokou vědeckou a dokumentární hodnotu regionálního významu. Výjimečné přírodovědné a historické hodnoty jsou předmětem ochrany. Hlavním tokem v zájmové oblasti okolí Kralup je řeka Vltava s jejími přítoky – Zákolanský potok, Turský a Knovízský potok. Niva má značně pozměněný charakter, řeky a malé vodní toky byly regulovány, slatiny odvodněny. Na většině území mělnické kotliny byla vybudována závlahová soustava. Zájmové území zahrnuje ve větší míře zemědělsky průmyslovou krajinu. Toto hodnocení odpovídá i současnému stavu území. Z veřejně dostupných mapových podkladů, archivních snímků ortofoto map ČR (dostupné např. na <https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/>) je pak patrné, že v předmětné lokalitě mezi lety 2004 a 2024, nedošlo k významnějším změnám týkajících se využívání krajiny (zemědělské hospodaření, plochy lesů, vodní plochy, toky či rozsáhlá výstavba). V dokumentaci EIA bylo zhodnoceno, že obě varianty vedení přeložky

vyvolají změny ve stávajícím charakteru území (výstavba nových mostních objektů). Vzhledem k vedení části tras na náspech bude budoucí stavba viditelná i z větší vzdálenosti. V současném vesnickém rázu krajiny, i když silně antropogenně ovlivněném, bude výrazným rušivým prvkem. Stavba bude mít výrazný velkoplošný negativní vliv na stávající krajinu. Její realizací a provozem dojde ke změně stability posuzovaného území z hlediska krajinně-ekologického. V době zpracování dokumentace EIA se v území dotčeném realizací obou variant obou variant nenacházel žádný přírodní park. Nejbližší se ve vzdálenosti cca 500 m nacházel přírodní park Dolní Povltaví.

Dne 28. 3. 2011 byl Nařízením Středočeského kraje č. 3/2011 zřízen přírodní park Okolí Okoře a Budče. V rámci navazující projektové přípravy záměru byla oznamovatelem v souladu se stanoviskem EIA rozpracována varianta B, která přírodním parkem Okolí Okoře a Budče prochází.

Zřízením přírodního parku Okolí Okoře a Budče byl zrušen přírodní park Okolí Okoře, který byl zřízen v roce 1997. Přírodní park Okolí Okoře ve své podobě od roku 1997 do roku 2011 zahrnoval území o rozloze 1 157,7807 ha. Přírodní park Okolí Okoře a Budče zaujímá území o rozloze 5 294,6087 ha, tj. téměř pětinasobnou plochu. V letech 2008 a 2009 si Středočeský kraj nechal zpracovat studii Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje (Atelier V, LARECO, s.r.o., Studio B&M) za účelem zhodnocení účelnosti vyhlášených stávajících přírodních parků, návrhu území vhodných pro vyhlášení parků nových, zajištění podkladu pro rozhodování o zásazích do krajinného rázu a pro územně analytické podklady. V části C – přírodní parky je kapitola věnující přírodnímu parku Okolí Okoře, ve které je konstatováno, že vymezení hranic přírodního parku podle zřetelných hranic v krajině je logické a správné, území je velmi úsporně vymezeno a nezahrnuje urbanizované polohy severnější části údolí. Území parku tak zahrnuje nesporně hodnotné plochy a jejich nárazníkové pásmo velmi malého rozsahu. Vymezení hranic přírodního parku je z hlediska ochrany krajinného rázu vhodné a není třeba uvažovat o jeho změnách. Nicméně na obrázku s názvem Schéma jádrových území přírodního parku Okolí Okoře je navrženo nevelké rozšíření přírodního parku v okolí Kovár. Toto navržené rozšíření bezprostředně logicky navazovalo na jádrové území tehdejšího přírodního parku, které zahrnovalo obec Okoř se zříceninou hradu a část údolí Zákolanského potoka, táhnoucí se od Okoře severně a zahrnující mlýny Dolský, Nový a Podholí a to až k hranici parku u Kovár. Středočeský kraj k vyhlášení přírodního parku Okolí Okoře a Budče o téměř pětinasobné rozloze oproti původnímu přírodnímu parku Okolí Okoře přistoupil z důvodů, které lze nalézt ve sdělení tehdejšího náměstka hejtmana pro životní prostředí Miloše Petery do médií, ze kterých plyne, že rozšíření plochy přírodního parku mělo za cíl omezení výstavby rozsáhlých parkovišť, průmyslových hal či satelitních sídlišť (https://www.idnes.cz/praha/zpravy/prirodni-park-kolem-okore-je-vetsi-kraj-tim-brani-prumyslove-vystavbe.A110905_1646117_praha-zpravy_sfo).

Přírodní park Okolí Okoře a Budče byl zřízen z důvodů ochrany krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, zejména s ohledem na rozsáhlé lesní komplexy, charakteristickou skladbu zemědělských kultur s bohatým zastoupením rozptýlené zeleně, louky, stepní trávníky, potoční údolí se zachovalou pestrou nivou, skalnaté, většinou zalesněné strmé údolní svahy, mírnější svahy s loukami a křovinatými mezemi a neméně významné kulturní dominanty krajiny a plochy staré zástavby ve většině obcí, včetně historických průmyslových objektů. V nařízení Středočeského kraje č. 3/2011 je konstatováno, že přírodní park se rozprostírá podél Zákolanského potoka, mezi obcí Středokluky a městem Kralupy nad Vltavou. Jako jediný konkrétní prvek je v nařízení uveden Zákolanský potok, kdy je zřejmé, že právě typická krajina soustředěná v jeho blízkosti je stěžejním bodem přírodního parku, z názvu přírodního parku pak lze dovodit, že kulturními dominantami se myslí zřícenina hradu Okoř ve stejnojmenné obci a hradiště Budeč nad obcí Zákolany. Varianta B v katastrálním území Debrno, zasahuje do přírodního parku Okolí Okoře a Budče. Význačným prvkem v tomto úseku je most přes údolí Turského potoka. Katastrální území Debrno se nachází v okrajové části v severovýchodním cípu přírodního parku Okolí Okoře a Budče. Z vymezení lze vyvodit, že tato oblast byla do přírodního parku Okolí Okoře a Budče zahrnuta pravděpodobně právě vzhledem k existenci údolí Turského potoka. Údolí Turského potoka bylo v lokalitě přítomné již v době zpracování dokumentace EIA, a proto byl vliv záměru na tento krajinný prvek v dokumentaci EIA vyhodnocen.

Součástí podkladů pro prodloužení platnosti stanoviska byla studie vlivů na krajinný ráz dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, z jejíž závěrů vyplývá, že záměr „Obchvat Kralup nad Vltavou vč. mostu – součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ je v úhrnu únosný v obou variantách. Varianta A představuje menší zásah do hodnot krajinného rázu a vyhýbá se vymezenému přírodnímu parku Okolí Okoře a Budče. Varianta B zasahuje cennější znaky a hodnoty a prochází územím přírodního parku, kde je krajinný ráz explicitně chráněn. Zasažení znaky jsou však klasifikovány maximálně jako význačné a vliv záměru je maximálně středně silný, což nepředstavuje tak výrazný zásah, který by zásadně změnil krajinný ráz či výrazně snížil jeho hodnotu.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 7 As 236/2023 – 64 ze dne 27. 6. 2024 konstatoval, že změna právního stavu spočívající ve zřízení přírodního parku dle § 12 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, neznamená vždy změnu podmínek v dotčeném území, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Nelze totiž bez dalšího vycházet z toho, že při absenci právní ochrany spočívající ve zřízení přírodního parku je krajina při posuzování vlivů na životní prostředí orgánem EIA nutně hodnocena jako „běžná“, bez ohledu na případné významné soustředěné estetické a přírodní hodnoty. V návaznosti na zřízení přírodního parku bylo však nezbytné se podrobně zabývat tím, jak byla krajina původně hodnocena, vysvětlit, proč došlo ke změně právního stavu (zřízení přírodního parku), zda se jednalo o důsledek přírodního či kulturního vývoje apod. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že zřízení přírodního parku Okolí Okoře a Budče nepředstavuje takové změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat doposud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Kulturní památky a hmotný majetek

Z hlediska kulturních památek a lze konstatovat, že oproti dokumentaci EIA nedošlo k žádným změnám.

Změny poznatků a metod posuzování:

Od doby vydání stanoviska EIA došlo u většiny hodnocených složek životního ke změnám zákonů či vyhlášek, které stanovují metodiky pro hodnocení vlivů těchto složek jak na obyvatelstvo, tak ostatní složky životního prostředí. Pro potřeby prodloužení platnosti stanoviska EIA je zásadní, zda by tyto nové metody a poznatky mohly vést k tomu, že by vlivy záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejného zdraví, mohly být hodnoceny jinak s potenciálně jinými (z hlediska životního prostředí a veřejného zdraví horšími) výsledky. Uvedeny jsou pouze ty změny, které by se mohly u tohoto záměru a procesu EIA projevit v závěrech hodnocení.

V době zpracování dokumentace vlivů na životní prostředí (2005) a vydání stanoviska EIA (2006) byl v platnosti zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon EIA“). EIA“. Zákon EIA je stále platný, v mezidobí však prošel některými aktualizacemi. Jistou změnu přinesla novela č. 326/2017 Sb., která přinesla větší důraz na posuzování vlivů na biologickou rozmanitost a klimatických vlivů. Pro tento účel vydalo ministerstvo životního prostředí (dále jen MŽP) metodický výklad č. j.: MZP/2017/710/1985 ze dne 20. 10. 2017, kde jsou definovány nově používané pojmy "biologická rozmanitost" a "změna klimatu" a požadavky na jejich hodnocení. Dále MŽP vydalo metodický pokyn (č. j.: MZP/2020/710/2387 ze dne 30. 6. 2020) k předcházení a snižování světelného znečištění, který uvádí doporučení pro záměry (pokud jsou tyto rozpracovány v dostatečné úrovni podrobnosti), který byl aktualizován dne 29. 9. 2023 (čj. MZP/2023/710/2146) v souvislosti s vydáním české technické normy ČSN 36 0459 – Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení (vyšla 1. 2. 2023, účinná od 1. 3. 2023).

Biologická rozmanitost

Část dokumentace EIA pojednávající o fauně a flóře z hlediska jedinců a populací a o ekosystémech, vytváří dohromady komplexní obraz o biologické rozmanitosti zájmového území. Zákon o ochraně přírody a krajiny zajišťuje ochranu biodiverzity prostřednictvím nástrojů zvláštní ochrany přírody (velkoplošných a maloplošných ZCHÚ, lokality soustavy Natura 2000, zvláštní druhová ochrana) a obecné ochrany přírody

a krajiny (obecná druhová ochrana, ÚSES, VKP, krajinný ráz atd.). Vše je v dokumentaci EIA uvedeno a v přílohové části doloženo mj. biologickým hodnocením. Je tedy zřejmé, že biologická rozmanitost byla již v posouzení v rámci dokumentace EIA zahrnuta, ačkoli nebyla prvoplánově sledována pod touto terminologií. Nejedná se tedy o změnu v poznatcích či metodách, která by mohla vést k tomu, že by vlivy záměru mohly být hodnoceny jinak či s jinými výsledky.

Z hlediska **klimatických změn** (vliv záměru na klimatický systém a odolnost a zranitelnost vůči klimatickým změnám) lze uvést, že změnou klimatu se dle Strategie přizpůsobení se změně klimatu v podmínkách ČR (MŽP, 2015) rozumí veškeré dlouhodobé změny, včetně přirozené variability klimatu a změn způsobených lidskou činností, přičemž přirozenou a antropogenní složku klimatické změny od sebe nelze zcela rozlišit. V dokumentaci EIA byly stručně popsány klimatické charakteristiky území. Vyhodnocení klimatických změn nebylo provedeno, neboť nebylo v té době vyžadováno. Proto byla zpracována Studie vlivů záměru na klimatický systém (ATEM, 03/2025). Její závěry lze považovat za poplatné pro stávající stav stejně jako pro rok 2006, neboť za období od r. 2006 nedošlo k takovým změnám klimatu, které by vnášely rozdílnost vlivů hodnoceného záměru. Údaje o stávajícím stavu klimatu vycházejí z klimatické regionalizace, zpracované na základě mnohaletých časových řad. V souhrnu se tedy nejedná se o změny v poznatcích či metodách, které by mohly vést k tomu, že by vlivy záměru mohly být hodnoceny jinak či s jinými výsledky.

Světelné znečištění

S ohledem na aktualizaci metod posuzování je v současnosti jedním z posuzovaných aspektů také vliv světelného znečištění, což v době zpracování dokumentace EIA a vydání stanoviska EIA nebylo vyžadováno. Světelné znečištění z liniové dopravní stavby může být obecně generováno ze dvou zdrojů, a to osvětlení komunikace, nebo dílčích objektů a světelné reflektory projíždějících vozidel. Dle technického řešení stavby je navrženo osvětlení mostu přes Vltavu, rampy levobřežního přivaděče a dopravního značení hlavní trasy a MÚK. Navržené technické řešení není v rozporu s opatřeními, která jsou doporučena v metodickém pokynu MŽP č.j. MZP/2020710/2398 ze dne 30. 6. 2020. Vliv nočního osvětlení krajiny reflektory aut je průvodním jevem každé silniční komunikace. S ohledem na jejich dynamický a proměnný charakter, který je v klidové fázi noci s ohledem na nižší intenzity provozu utlumený, jsou tyto vlivy jen mírné. Na základě uvedeného lze konstatovat, že realizace záměru nebude v daném území znamenat významné ovlivnění světelného znečištění. Vyhodnocení potenciálu světelného znečištění nepřináší nové závěry, které by mohly generovat dosud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Vodní útvary

V roce 2010 vstoupila v účinnost tzv. Velká novela vodního zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Tato novela byla nutná pro účely implementace nových evropských směrnic (2006/118/ES, 2007/60/ES) a jako reakce na správnou transpozici Rámcové směrnice vodní politiky (2000/60/ES). S touto novelou souvisí i vyhláška č. 5/2011 Sb., o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod. V roce 2009 vstoupily v platnost plány oblastí povodí pro první plánovací cyklus, v jejichž rámci se zpracovává hodnocení stavu vodních útvarů. Z výše uvedeného je zřejmé, že problematika vodních útvarů nebyla v rámci dokumentace EIA pojednána. V podkladech pro prodloužení platnosti stanoviska byly vodní útvary pro povrchové i podzemní vody doplněny s údaji pro relevantní sledovaná období. Popis a vyhodnocení vlivů na vody bylo v rámci dokumentace EIA provedeno dle tehdy platných standardů, které ve své šíři zahrnovali aspekty sledované pro vodní útvary.

Ovzduší.

Hodnocení imisního zatížení $PM_{2,5}$ je v rozptylové studii z roku 2004 pro Dokumentaci EIA vztaženo k imisnímu limitu pro $PM_{2,5}$ 25 $\mu g/m^3$. Dle novely zákona o ovzduší, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2017, již

platí přísnější imisní limit $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Tato skutečnost je v rozptylové studii (01/2025) aktualizované na výsledné technické řešení záměru zohledněna, záměr je vyhodnocen jako akceptovatelný i při zpřísnění tohoto limitu. V dokumentaci EIA byl charakter ovzduší popsán pro vybrané znečišťující látky dle v té době dostupných zdrojů. Aktuálně platná legislativa požaduje při hodnocení stávající úrovně znečištění v předmětné lokalitě vycházet z map úrovní znečištění ČHMÚ, konstruovaných v síti $1 \times 1 \text{ km}$, a to za předchozích 5 kalendářních let. To je doloženo v podkladech pro prodloužení platnosti stanoviska včetně porovnání aktuálních údajů pro období 2019-2023 s prvně dostupnými údaji pro období 2007-2011, aby bylo možno alespoň v tomto období sledovat případné změny. V rozptylové studii (01/2025) aktualizované na výsledné technické řešení je hodnocení úrovně znečištění v předmětné lokalitě provedeno v souladu se zákonem a uvádí hodnoty pro období 2019-2023 (relevantně k době zpracování studie). V souhrnu je záměr stále hodnocený jako akceptovatelný. Aktualizace meteorologických údajů ani vyhodnocení znečišťujících látek dle platné legislativy nepřináší nové závěry, které by mohly generovat dosud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Hodnocení vlivů na veřejné zdraví

Ve sledovaném období od roku cca 2010 byly provedeny některé změny metodik, z nichž zejména jde o Projekt HRAPIE (nové vztahy expozice a účinku pro HRA znečištění ovzduší) dle WHO 2013 o Autorizační návod AN 15/04 verze 5 – Autorizační návod k hodnocení zdravotního rizika expozice hluku, SZÚ Praha, září 2020 dle WHO 2018 (hluk). Tyto změny metodik nejsou takového rázu, aby bylo možno očekávat, že přinesou změny celkových závěrů posuzování.

Hluk

Pro kvantifikaci stavu akustické situace v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru byl v dokumentaci EIA použit výpočtový program HLUK PLUS, verze 6, pro hlukovou studii (01/2025) aktualizovanou na výsledné technické řešení záměru je použita verze 14.66. Profi. Výstupy hlukové studie pro EIA byly hodnoceny dle v té době platné legislativy. Hygienické limity hluku byly stanoveny nařízením vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. V zájmovém území byly uvažovány následující hygienické limity:

- v okolí nové přeložky
60 dB(A) pro denní dobu
50 dB(A) pro noční dobu
- v okolí stávajících komunikací
70 dB(A) pro denní dobu
60 dB(A) pro noční dobu

Aktualizovaná hluková studie (01/2025) zohledňuje nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, avšak ve znění dalších novelizací – poslední novela platná od 1. 7. 2023. V této novele byl zrušen institut staré hlukové zátěže. Výsledné hygienické limity jsou v hlukové studii stanoveny následovně:

- Pro hluk z provozu na nové trase platí hygienické limity ve výši 60 dB v denní a 50 dB v noční dobu. Pro hluk z provozu na ostatních komunikacích v území platí hygienické limity pro komunikace umístěné a povolené před 1. lednem 2001 ve výši 68 dB v denní a 58 dB v noční dobu. Navrhovaný záměr, tj. pozemní komunikace byla jak v dokumentaci EIA, tak i aktuálně v DSP posuzována na hygienický limit pro denní dobu $LA_{eq,16h} = 60 \text{ dB}$ a pro noční dobu $LA_{eq,8h} = 50 \text{ dB}$. Tedy nové nařízení vlády a jeho novela nezměnila v okolí posuzované komunikace limitní hodnoty pro hluk emitovaný provozem na posuzované komunikaci. V souhrnu lze konstatovat, že se nejedná o takové změny v metodice, v poznání či legislativě, které by mohly mít vliv na změnu hodnocení vlivu záměru z hlediska akustické situace.

Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že v některých oblastech došlo ke změnám poznatků a metod posuzování. Nedochozí však k rozporu nových poznatků a metod posuzování se závěry původní dokumentace EIA, obecně došlo pouze ke zpřesnění použitých metodik a výpočtových modelů.

Významnější změny v dotčeném území nebyly zjištěny. Dosavadní vývoj území byl ve většině případů předpokládán a dostatečně zhodnocen v rámci původního procesu posuzování vlivů záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ na životní prostředí a veřejné zdraví. Dle § 9a odst. 4 zákona oznamovatel podáním žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA a předloženými podklady písemně prokázal, že nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Zpracovatelka podkladového materiálu konstatuje, že v zájmovém území nedošlo k natolik významným změnám, které by představovaly překážku pro prodloužení platnosti stanoviska EIA. Podmínky závazného stanoviska EIA budou respektovány v následujících stupních projektové dokumentace a budou zahrnuty jako podmínky rozhodnutí v navazujících řízeních. S ohledem na výše uvedené informace je zřejmé, že oproti procesu EIA nedošlo k takovým změnám stavu jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví v dotčeném území bez realizace záměru, které by vzhledem k jejich charakteru mohly jednotlivě nebo v kumulaci všech výše popsanych změn generovat nové neposouzené vlivy jak na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví, tak na životní prostředí a veřejné zdraví jako celek.

Stanovisko EIA bylo vydáno dne 15. 05. 2006 pod č. j.: 13940-8-146208/05/OŽP-Zk s platností na 2 roky, tedy do 15. 05. 2008. Tato lhůta byla v souladu s § 10 zákona, ve znění účinném ke dni vydání stanoviska EIA přerušena, neboť bylo zahájeno navazující řízení podle zvláštních právních předpisů. Podle čl. II bodu 8 zákona č. 326/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, byla platnost stanoviska EIA stanovena do 31. 12. 2018. Na základě žádosti oznamovatele byla doba platnosti stanoviska EIA dne 14. 1. 2019 pod č. j.: 163106/2018/KUSK prodloužena o pět let, tedy do 12. 12. 2023.

Aktuální žádost byla doručena na Krajský úřad Středočeského kraje rovněž v době platnosti stanoviska EIA dne 7. 12. 2023, a jedná se tedy o v pořadí druhé prodloužení platnosti předmětného stanoviska EIA. Dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 465/2023 Sb., který v § 9a odst. 4 zákona obecně omezil počet možných prodloužení platnosti stanovisek EIA na jedno. Nicméně podle části páté čl. VIII bodu 3 zákona č. 465/2023 Sb. se toto omezení netýká žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA vydaných podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném do 31. března 2015 podaných přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 465/2023 Sb., jejichž platnost již byla přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 465/2023 Sb., alespoň jednou prodloužena a má uplynout do 31. března 2024. Tyto žádosti se vyřídí podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 465/2023 Sb. Předmětné stanovisko EIA uvedená kritéria naplňuje, a proto je možné toto, v pořadí již druhé, prodloužení platnosti vydat. Na základě výše uvedeného dospěl krajský úřad k závěru, že platnost stanoviska EIA prodlouží v souladu s § 9a odst. 4 zákona a v souladu s částí pátou čl. VIII bodu 3 zákona č. 465/2023 Sb. o 5 let, tj. do 12. 12. 2028. Krajský úřad upozorňuje, že podle části páté čl. VIII bodu 3 zákona č. 465/2023 Sb. je další podání žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA vyloučeno.

Žádost o opětovné prodloužení platnosti stanoviska EIA byla podána 7. 12. 2023, tedy před účinností zákona č. 149/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 149/2023 Sb.), který do § 9a odst. 4 zákona zavádí změnu spočívající v tom, že se platnost stanovisek EIA nově prodlužuje závazným stanoviskem a že se podklad zpracovaný oznamovatelem, který je součástí žádosti o prodloužení platnosti stanovisek EIA, nově zveřejňuje v Informačním systému EIA spolu s případným prodloužením platnosti. Přejícné ustanovení v části páté čl. VII bodu 1 zákona č. 149/2023 Sb. ovšem stanoví, že se posuzování vlivů záměrů (kam dle uvedeného přechodného ustanovení patří i vyřizování žádosti o prodloužení platnosti stanovisek EIA) zahájena před nabytím účinnosti tohoto zákona (tedy před 1. 1. 2024) dokončí podle dosavadních právních předpisů, přičemž v písm. g) tohoto ustanovení je stanovena výjimka pro zveřejnění uvedeného podkladu v Informačním systému EIA. Postupy, které do

zákona (tedy především do § 9a odst. 4 a 5) zavedl zákon č. 149/2023 Sb. a na které dopadá tato výjimka, se tedy uplatní okamžitě i u již zahájených posuzování (tedy i u vyřizování této žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA), zatímco postupy, které do zákona zavedl zákon č. 149/2023 Sb. a na které tato výjimka nedopadá, by se měly uplatnit až u žádostí podaných od 1. 1. 2024. Zatímco zveřejnění podkladu v Informačním systému EIA se tedy u této žádosti již uplatní (jelikož na něj dopadá výjimka z uvedeného přechodného ustanovení), nová forma vydaného prodloužení platnosti stanoviska EIA (tedy provedení prodloužení formou závazného stanoviska) by se u této žádosti v souladu s daným přechodným ustanovením ještě uplatnit neměla, neboť tato změna nemá v rámci uvedeného přechodného ustanovení zakotvenou výjimku, a žádost by tedy podle uvedeného měla být co do formy správního úkonu vyřízena podle dosavadních právních předpisů (tj. předpisů účinných do 31. 12. 2023), které tuto formu nijak nespécifikovaly. Nicméně Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j.: 7 As 236/2023-64 ze dne 27. 6. 2024 konstatoval, že správní úkon, jímž se prodlužuje doba platnosti závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 9a odst. 4 zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023, je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Jedná-li se tedy o prodloužení platnosti stanovisek EIA, k nimž bylo vydáno tzv. ověřující závazné stanovisko podle čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb., nebo o prodloužení platnosti stanovisek EIA, která byla vydána po 31. 3. 2015 (tj. již jako závazná), je nezbytné žádosti o tato prodloužení vyřizovat taktéž formou závazného stanoviska ve smyslu § 149 správního řádu. Krajský úřad tedy s odkazem na rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2024, č. j.: 7 AS 236/2023-64 prodloužil platnost stanoviska EIA k záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ tímto závazným stanoviskem.

Poučení

Proti tomuto závaznému stanovisku není podání samostatného odvolání přípustné. V souladu s ustanovením § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů je toto závazné stanovisko přezkoumatelné v rámci odvolání podaného proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, které bylo podmíněno tímto závazným stanoviskem.

Ing. Marcela Jirková
vedoucí oddělení